# DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 13 juli 1995 *

I mål C-474/93,

angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område, från Arrondissementsrechtbank te Zwolle (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan

**Hengst Import BV**

och

**Anna Maria Campese**

angående tolkningen av artikel 27.2 i ovannämnda konvention av den 27 september 1968 (EGT nr L 299, 1972, s. 32), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT nr L 304, s. 1 och — ändrad text — s. 77),

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av C. Gulmann, avdelningsordförande, J.C. Moitinho de Almeida (referent) och D.A.O. Edward, domare,

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Hengst Import BV genom H. F. Hoogeveen, advokat i Zwolle,

— Anna Maria Campese genom A. A. Renken, advokat i Zwolle,

— den italienska regeringen genom professor U. Leanza, chef för avdelningen för internationella tvister vid utrikesministeriet, biträdd av O. Fiumara, avvocato dello Stato, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission genom P. van Nuffel vid rättstjänsten, i egenskap av ombud,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 4 maj 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Arrondissementsrechtbank te Zwolle (nedan kallad "Arrondissementsrechtbank") har i dom av den 15 december 1993, inkommen till domstolen den 20 december samma år, med stöd av protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT nr L 299, 1972, s. 32), i dess lydelse

enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT nr L 304, s. 1, och — ändrad text — s. 77, nedan kallad "konventionen") begärt ett förhandsavgörande angående tolkningen av artikel 27.2 i förstnämnda konvention.

2 Frågan har uppkommit inom ramen för en tvist mellan Anna Maria Campese, med hemvist i Italien, och bolaget Hengst BV (nedan kallat "Hengst"), i Nederländerna, om delvis obetalda fakturor avseende skor levererade under åren 1987—1988.

3 Anna Maria Campese begärde enligt det summariska förfarandet för indrivning "procedimento d'ingiunzione" (föreläggande) den 28 mars 1989 att ordförande för Tribunale di Trani skulle meddela ett "decreto ingiuntivo" (betalningsföreläggande) i vilket Hengst skulle åläggas att betala beloppet 11 214 875 LIT jämte lagenlig ränta samt ersätta rättegångskostnaderna.

4 "Procedimento d'ingiunzione" är ett summariskt förfarande som ger borgenären rätt att, efter ansökan som inledningsvis inte delges motparten, utfå en exekutionstitel mot gäldenären.

5 Borgenären begär med åberopande av skriftlig bevisning att domstolen skall ålägga gäldenären att betala skulden eller leverera varorna inom en frist som i princip uppgår till 20 dagar (artikel 641 i Codice di procedura civile, nedan kallad "CPC"). Enligt artikel 643 andra stycket i CPC delges svaranden en kopia av föreläggandet tillsammans med en kopia av ansökan. I tredje stycket samma lagrum föreskrivs att stämningen inleds med denna dubbla delgivning. Svaranden kan, efter att ha blivit delgiven, inkomma med svaromål under tiden fram till utgången av den frist som i enlighet med artikel 641 i CPC utsatts för att efterkomma föreläggandet.

6 Föreläggandet är i princip inte verkställbart, eftersom det fordras att domstolen på kärandens ansökan och efter utgången av svaromålsfristen lämnar tillstånd för verkställighet. Föreläggandet kan emellertid verkställas interimistiskt på borgenärens ansökan när fordringen grundas på en växel, en bankcheck, en cirkulärcheck, ett bevis om börslikvidation eller en handling upprättad av notarius publicus eller annan person med ämbetsansvar (artikel 642.1 i CPC). Domstolen kan även förordna om interimistisk verkställighet när det föreligger allvarlig fara i dröjsmål (artikel 642.2 i CPC).

7 Om gäldenären bestrider föreläggandet inom utsatt tid, tillämpas det sedvanliga kontradiktoriska förfarandet för tvistemål (artikel 645 i CPC). I det motsatta fallet förklarar domstolen på borgenärens ansökan att föreläggandet är verkställbart. Domstolen är dock skyldig att dessförinnan besluta om ny delgivning om det är sannolikt att gäldenären inte tagit del av föreläggandet (artikel 647 i CPC).

8 Ordföranden för Tribunale di Trani meddelade ett betalningsföreläggande i det ursprungliga målet den 1 april 1989. Delgivning av föreläggandet och ansökan till Hengst i Nederländerna skedde den 23 maj samma år genom den till Arrondissementsrechtbank te Zwolle hörande åklagarmyndighetens försorg, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

9 Ordföranden i Tribunale di Trani beslutade den 31 juli 1989, efter att ha konstaterat att "decreto ingiuntivo" delgivits svaranden i laga ordning och att fristen om 20 dagar löpt ut utan att Hengst inkommit med bestridande, att föreläggandet skulle vara verkställbart. Domen stadfästes den 27 september 1989 genom en förklaring av justitiesekreteraren vid Tribunale di Trani, anbringad på "decreto ingiuntivo".

10 Ordföranden i Arrondissementsrechtbank te Zwolle förklarade i beslut av den 20 november 1990 att "decreto ingiuntivo" var verkställbart i enlighet med artikel 31 i Brysselkonventionen som föreskriver att: "En dom som meddelats i en konven-

tionsstat och som är verkställbar i den staten skall verkställas i en annan konventionsstat sedan domen, på ansökan av part, har förklarats vara verkställbar där." Anna Maria Campese lät delge Hengst detta beslut den 6 december samma år.

11 Hengst bestred därefter riktigheten därav vid Arrondissementsrechtsbank te Zwolle med åberopande av artikel 27.2 i konventionen enligt vilken en dom som har meddelats mot en utebliven svarande inte skall erkännas om svaranden inte på rätt sätt delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid för att kunna förbereda sitt svaromål. Hengst hävdade härvid att delgivning av en kopia av föreläggandet och ansökan inte kunde anses utgöra delgivning av den ansökan som inledde förfarandet, som en "stämningsansökan eller motsvarande handling". Konventionen skulle därmed inte ge stöd för vare sig erkännande eller verkställighet av det föreläggande som meddelats av Tribunale di Trani.

12 Eftersom Arrondissementsrechtbank te Zwolle var osäker beträffande tolkningen av konventionen, har den till förhandsavgörande förelagt domstolen följande fråga:

"Är det 'decreto ingiuntivo' som avses i fjärde avdelningen i den italienska lagen om rättegången i tvistemål (artikel 633—656) att anse, ensamt eller i förening med den ansökan som inleder förfarandet, som en 'stämningsansökan eller motsvarande handling' i den mening som avses i artikel 27 första ledet och andra punkten, artikel 46 första ledet och andra punkten, eller artikel 20 andra stycket i konventionen om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område?"

13 Det bör inledningsvis noteras att endast artikel 27.2 i konventionen kan bli föremål för tolkning eftersom artiklarna 20 och 46 andra stycket i konventionen saknar relevans för tvisten i målet vid den nationella domstolen. Artikel 46 riktar sig således till domstolen i ursprungsstaten och inte till verkställighetsstatens domstol. Vad gäller artikel 46 synes tvisten i målet vid den nationella domstolen inte röra frågan om Anna Maria Campese, på sätt föreskrivs i denna artikel beträffande tredskodom, under fastställelse-och fullgörelseförfarandet har gett in en handling som

visar att stämningsansökan delgivits svaranden i vederbörlig ordning under handläggningen av målet i ursprungsstaten.

14 Det bör å andra sidan framhållas att den ifrågasatta domen är en dom som kan erkännas och verkställas enligt avdelning III i konventionen eftersom den före den tid då erkännande och verkställighet begärdes i Nederländerna kunde ha lagts till grund för ett kontradiktoriskt förfarande i ursprungsstaten (se dom av den 21 maj 1980, Denilauer, 125/79, Rec. s. 1553, punkt 13).

15 Det framgår nämligen av artikel 645 i CPC att Hengst kunde ha inkommit med svaromål till Tribunale di Trani inom 20 dagar från det att bolaget delgivits "decreto ingiuntivo", vilket skulle ha omvandlat förfarandet till ett vanligt tvistemål.

16 Det finns anledning att vid tolkningen av begreppet stämningsansökan eller motsvarande handling enligt artikel 27.2 i konventionen erinra om att konventionen i sin helhet — såväl genom bestämmelserna om behörighet i avdelning II som genom bestämmelserna om erkännande och verkställighet i avdelning III — ger uttryck för grundtanken att rätten till försvar skall beaktas vid domstolsavgörandena inom ramen för tillämpning av konventionen (den ovan nämnda domen Denilauer, punkt 13).

17 Detta grundkrav är av särskild och avgörande betydelse i de fall då svaranden tredskas. Artikel 27.2 har nämligen just till syfte att säkerställa att en tredskodom endast skall kunna erkännas eller verkställas om svaranden beretts tillfälle att ingå i svaromål vid domstolen i ursprungsstaten (domar av den 16 juni 1981, Klomps, 166/80, Rec. s. 1593, punkt 9, och den 12 november 1992, Minalmet, C-123/91, Rec. s. I-5661, punkt 18). I bestämmelsen uppställs därför kravet att stämningsansökan eller motsvarande handling skall ha delgivits svaranden i tillräcklig tid och på rätt sätt.

18 Vidare framgår av domen i Minalmet-målet, punkt 19—20 ovan, att delgivning av stämningsansökan eller motsvarande handling som avses i artikel 27.2 i konventionen skall ske innan dom om verkställighet meddelas i ursprungsstaten.

19 Av dessa överväganden följer att med stämningsansökan eller motsvarande handling enligt artikel 27.2 i konventionen avses den eller de handlingar vars delgivning på rätt sätt och i tillräcklig tid skall bereda svaranden möjlighet att tillvarata sina rättigheter innan dom om verkställighet meddelas i ursprungsstaten.

20 Eftersom delgivning av "decreto ingiuntivo" tillsammans med sökandens ansökan dels markerar början på svarandens frist för att ingå i svaromål, dels innebär att sökanden inte kan erhålla en dom om verkställighet före utgången av denna frist, får handlingarna anses utgöra stämningsansökan eller motsvarande handling i den mening som avses i artikel 27.2 i konventionen.

21 Framhållas bör att stämningsansökan i föreliggande fall utgörs av betalningsföreläggandet och ansökan i förening. "Decreto ingiuntivo" är nämligen endast ett formulär vilket, för att bli begripligt, får läsas tillsammans med ansökan. Omvänt ger inte en delgivning av ansökan utan "decreto ingiuntivo" tillräcklig upplysning för att svaranden skall kunna avgöra om han behöver ingå i svaromål. Det är nämligen endast av föreläggandet som svaranden kan utläsa om domstolen gillat eller ogillat ansökan. Att denna dubbla delgivning är nödvändig bekräftas av artikel 643 i CPC, vilken anger att stämningen utfärdas genom delgivningen.

22 Kommissionen har i till domstolen inkomna yttranden andragit ett argument mot erkännande och verkställighet av beslut av Tribunale di Trani som inte varit föremål för prövning vid de nationella domstolarna. I artikel 633.3 sista stycket i CPC föreskrivs att: "föreläggande får inte meddelas om delgivning till svaranden enligt artikel 643 måste ske utanför Italien eller områden under italiensk överhög-

het". Kommissionen har med hänvisning till att delgivning skett i Nederländerna hävdat att den inte kan utgöra en delgivning av stämningsansökan i den mening som avses i artikel 27.2 i konventionen. Den nederländska domstolen skulle i och med detta i princip kunna vägra att erkänna domen som meddelats av Tribunale di Trani med hänvisning till att delgivning av stämningsansökan inte skett på rätt sätt.

23 Domstolen kan inte ansluta sig till denna ståndpunkt.

24 Det framgår för det första att artikel 27.2 har som enda syfte att säkerställa att stämningsansökan eller motsvarande handling delgivits svaranden på rätt sätt och i tillräcklig tid för att han skall kunna förbereda sitt svaromål. Den ger inte stöd för att domstolen i verkställighetsstaten kan vägra att erkänna och verkställa en dom på grund av ett eventuellt åsidosättande av andra bestämmelser i ursprungsstatens rätt än de som rör frågan om delgivning skett på rätt sätt och i tillräcklig tid.

25 Det kan för det andra framhållas att det åsidosättande av artikel 633.3 sista stycket i CPC som domstolen i ursprungsstaten eventuellt kan ha gjort sig skyldig till inte utgör en sådan grund för att vägra erkännande som anges i övriga bestämmelser i artikel 27. Ej heller tillhör det något av de uttömmande uppräknade fallen i artikel 28 i konventionen, vilka utgör grund för domstolen i verkställighetsstaten att pröva frågan om domstolen i ursprungsstaten är behörig.

26 Den nationella domstolens fråga bör därmed besvaras enligt följande. Det "decreto ingiuntivo" som avses i avdelning fyra i den italienska lagen om rättegången i tvistemål (artikel 633—656) skall i förening med den ansökan som inleder förfarandet anses utgöra en "stämningsansökan eller motsvarande handling" i den mening som avses i artikel 27.2 i konventionen.

## Rättegångskostnader

27 De kostnader som har förorsakats den italienska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission, vilka har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

— angående den fråga som genom dom av den 15 december 1993 förts vidare av Arrondissementsrechtbank te Zwolle — följande dom:

**Det "decreto ingiuntivo" som avses i fjärde avdelningen i den italienska lagen om rättegången i tvistemål (artikel 633—656) skall i förening med den ansökan som inleder förfarandet anses utgöra en "stämningsansökan eller motsvarande handling" i den mening som avses i artikel 27.2 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och verkställighet av domar på privaträttens område, i ändrad lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde.**

Gulmann Moitinho de Almeida Edward

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 juli 1995.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på tredje avdelningen